

ORDENANÇA FISCAL GENERAL REGULADORA DE PREUS PÚBLICS

Capítol I: Principis Generals

Article 1. L'establiment, fixació, gestió i cobrament dels preus públics es regeixen pel Capítol VI del Títol I del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (RDL 2/2004, de 5 de març), en endavant LHL; Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, i altres normes concordants sobre Hisendes Locals i, supletòriament, per la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de règim jurídic de Taxes i Preus públics i en allò que no preveuen els textos anteriors, són d'aplicació les previsions d'aquesta Ordenança.

Article 2. Tenen la consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que es satisfacin per la prestació de serveis o la realització d'activitats de la competència municipal sempre que no es doni cap de les circumstàncies que especifica l'article 20.1.B) del la LHL

No es poden exigir preus públics pels serveis i les activitats enumerats a l'article 21 de la LHL.

Capítol II: Obligats al pagament

Article 3. Estan obligats al pagament dels preus públics qui es beneficiï dels serveis o activitats pels que s'hagin de satisfer aquells.

Article 4. No estan obligades al pagament de preus públics les administracions públiques per als aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que exploten directament i per a tots els que immediatament interessin la seguretat ciutadana.

Article 5. El pagament de preus públics per serveis o aprofitaments efectuats i no prèviament autoritzats o que ultrapassessin els límits de l'autorització, no comporten la legalització de les utilitzacions o prestacions no autoritzats i és compatible amb la suspensió de la prestació del servei o de l'aprofitament i amb les sancions o altres mesures que corresponguin.

Capítol III: Naixement de l'obligació

Article 6. L'obligació de pagar el preu públic neix amb l'inici de la prestació del servei o la pràctica de l'activitat. També neix l'obligació en el moment d'utilitzar un servei públic o d'efectuar un aprofitament especial, encara que no hagi estat autoritzat.

Els deutes per preus públics es podran exigir per procediment de constrenyiment.

Article 7. L'Ajuntament podrà exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial. Quan, per causes que no són imputables al pagament obligat del preu, el servei públic, l'activitat administrativa no es presti o no es practiqui, l'import esmentat es retorna a qui ha fet el dipòsit.

Article 8. Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general.

Si hom no ho hagués establert explícitament, en cas que es tracti de prestació de serveis de tracte successiu, el venciment serà l'últim dia del trimestre natural; en qualsevol altre supòsit, si el cobrament s'ha d'efectuar per ingrés directe, el venciment es produeix en el moment de la notificació; en altres casos, en el moment del requeriment del pagament.

Capítol IV: Gestió dels preus públics

Article 9. L'Administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries per conèixer el grau real d'utilització del servei o d'aprofitament i pot, així mateix, fer les comprovacions oportunes.

En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índex adients.

Article 10. L'administració municipal pot suspendre, salvat que existeixin normes específiques que ho prohibeixin, la prestació del servei o l'aprofitament especial quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan obstaculitzin les comprovacions, o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preus acreditats.

Article 11. Quan els preus no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui, l'administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, una vegada hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

Article 12. Al cap de sis mesos del venciment, l'Ajuntament pot exigir les quantitats que es deuen per via de constrenyiment. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació de debit corresponent i la justificació d'haver-se intentat el cobrament o haver-se fet el seu requeriment.

Article 13. L'import dels preus públics haurà de cobrir com a mínim el cost del servei prestat o de l'activitat realitzada. Quan existeixin raons socials, benèfiques o culturals o d'interès públic que així ho aconsellin, l'Entitat podrà fixar preus públics per sota del límit previst en l'apartat anterior. En aquest casos haurà de consignar-se en els pressupostos de l'Entitat les dotacions oportunes per a la cobertura de la diferència restant si hi hagués.

Capítol V: Establiment i fixació dels preus públics

Article 14. 1. L'establiment i la fixació dels preus públics corresponen al Ple sense perjudici de les seves facultats de delegació en la Junta de Govern Local, de conformitat amb l'article 26.2.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.

2. L'Ajuntament pot atribuir als seus organismes autònoms la fixació dels preus públics establerts pel mateix Ajuntament, corresponents als serveis a càrrec dels esmentats organismes, excepte quan els preus no cobreixin el seu cost. Aquesta atribució podrà fer-se, així mateix, i en els mateixos termes, en relació amb els consorcis salvat que hi hagi una indicació diferent que en els seus estatuts.

En ambdós supòsits, els organismes autònoms i els consorcis han d'enviar a l'Ajuntament una còpia de la proposta i de l'estat econòmic d'on es desprengui que els preus públics cobreixen el cost del servei.

3. Llevat que expressament s'indiqui el contrari, les tarifes dels preus públics no comprenen l'Impost sobre el valor afegit (IVA), que s'hi farà repercutir d'acord amb la normativa que el regula.

Article 15. Les tarifes es poden graduar per les raons esmentades en l'article anterior, inclosa la falta de capacitat econòmica, a part d'aquelles que es deriven de les conveniències del mateix servei i aprofitament (com la quantia o la intensitat de la utilització

o l'aprofitament, l'època o el moment en què es produeix, etc.) i es pot arribar, en casos justificats, a la gratuïtat del servei o l'aprofitament.

Article 16. En tot expedient d'ordenació de preus públics ha de constar l'estudi econòmic corresponent que es pot limitar, en el cas d'aprofitaments especials del sòl de domini públic, a una zonificació del terme municipal amb els valors corresponents.

Article 17. En cas que l'ordenança prevegi un preu màxim, serà competència de la Junta de Govern Local la fixació d'aquest preu.

Capítol VI: Vigència

Disposició final. La present Ordenança Fiscal entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província i seguirà vigents fins a la seva modificació o derogació expressa.